

[Anden næstformand]

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Dagpengeydelsens varighed).

(Lovforslag nr. L 95. Fremsat 15/11 77. Første behandling 17/11 77. Betænkning 1/12 77).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling**Inge Fischer Møller (S):**

På socialdemokratiets vegne kan jeg udtrykke glæde over, at vi har opnået så bred opbakning bag det foreliggende lovforslag. Konsekvensen af ikke at vedtage det vil nemlig være, at vi igen er tilbage til 3 års reglen. Det ville betyde, at yderligere 30.000–35.000 i løbet af 1978 ville falde for 26 ugers reglen. Disse mennesker redder vi med det foreliggende lovforslag.

Ved førstebehandlingen rejste jeg det spørgsmål, om ministeren stod fast ved forslaget ikrafttrædelsesdato, nemlig den 1. januar 1978. Ministeren erklærede sig villig til at se på, om ikke vi kunne ændre på dette tidspunkt. Jeg er derfor glad for, at vi har fået et ændringsforslag igennem, der går ud på, at lovforslaget skal have virkning fra 15. november i år; det betyder nemlig, at vi redder de allerfleste.

Under samrådet har ministeren fremhævet, at det i 1978 er nødvendigt med nogle forstærkede foranstaltninger med hensyn til uddannelsesstilbud, beskæftigelsestilbud m.v. for at sikre, at de langtidsledige igen får reel mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Også af hensyn til disse foranstaltninger har det været nødvendigt med et bredt flertal.

Jeg skal derfor på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Lawaetz (FP):

I min ordførertale ved første behandling tillod jeg mig at påstå, at der alene går mindst 40.000 husmødre og passer hus og børn på fuld understøttelse. Til denne udtalelse føjede jeg i øvrigt, at det ikke var en diskriminering af kvinderne, fordi der går lige så mange mænd, og at det ikke er menneskene, men systemet, der er noget galt med, men da jeg fra forskellig side har fået kritik af mine tal, vil jeg komme med en dokumentation af tallene, så godt jeg kan.

Jeg vil først henvise til finansministerens udtalelse til Børsen den 1. december i år:

»Fra 1972 til 1975 var nettotilgangen til arbejdsstyrken i gennemsnit 7.500 pr. år, men alene fra 1975 til 1976 blev arbejdsstyrken øget med 35.000. Tilgangen skyldtes fortrinsvis gifte kvinder.«

Ifølge Danmarks Statistik er erhvervsfrekvensen eller arbejdsstyrken i procent steget fra 67,3 i 1973 til 68,7 i 1976. Denne fremgang dækker over en kraftig vækst i de gifte kvinders erhvervsfrekvens, fra 55,7 til 59,2. Den kraftigste vækst ligger i aldersklassen 25–44 år. Den samlede tilvækst har været 85.000 i de sidste 3 år. Af denne tilvækst er ca. 59.000 kvinder og gifte kvinder alene 37.000. Arbejdsløshedskasserne har i samme periode haft en tilgang af mænd på 26 pct. og en tilgang af kvinder på ikke mindre end 89 pct. Samtidig er indtil oktober 1976, som er de sidste tal, vi kender, ledigheden for kvinder steget med 51.600 eller 15,1 pct.

Disse tal, som kan findes i Statistiske Efterretninger, er efter min opfattelse tilstrækkelig dokumentation for, at mit tal på 40.000 ligger i underkanten. Nærmere kan vi ikke komme det, før vi får den bebudede og længe savnede bedre statistik fra arbejdsministeren. Når fremskridtspartiet har tilladt sig i det hele taget at tale imod, er det, fordi vi fortsat finder det urimeligt, hvis en ægtefælle eller samlever eller samleverske tjener over 100.000 kr., at den anden part så kan fortsætte yderligere et år med at få fuld understøttelse.

(Kort bemærkning).

Inge Fischer Møller (S):

Jeg ved ikke, om det snart er gået op for hr. Lawaetz, at de tal, man kommer med her i folketinget, må have en vis holdbarhed.

Ved første behandling bad jeg hr. Lawaetz dokumentere de påstande, han kom med –